

POSSIBILITY OF PRESERVING / MOŽNOSŤ UCHOVÁVANIA

kolektívu APART a PLURAL, Kristína Országhová, Karaoke Tundra, András Cséfalvay, Aleš Čermák, Josef Dabernig, Nicoline van Harskamp, Marianna Simnett. Curated by: Lucia Gavulová

Intelektuálna kultivácia človeka mimo produktívnej práce znamená prestúpenie ku kontemplácii ako najvyššej forme ľudského konania. Lenivosť sa stala kultiváciou života pre samého seba mimo väzenia ekonomickej kalkulácie. Človeku bol umožnený pohľad z tejto priepasti nahor.

Nastala era kognitívnej automatizácie. Táto kognitívna mutácia rozplynula vzťah medzi vedomím, politikou a slobodou. Riadenie sa stalo automatizáciou interpretácie a rozhodovania sa dát. Nastolenie automatického reťazca logických procedúr zameraných na nahradenie vedomých dobrovoľných volieb znamenalo koniec politiky či konceptu volaného demokracia.

Projekt Possibility of Preserving / Možnosť uchovávanía je výstupom umeleckého kolektívu APART, ktorý je združením mladých vizuálnych umelcov Denisa Kozerawského, Petra Sita a Andreja Žabkaya. Činnosť kolektívu sa neobmedzuje iba na autorskú tvorbu, ale vzťahuje sa aj na organizačné aktivity, súvisiace s rozvojom diskurzu súčasného vizuálneho umenia (vydavateľská, kurátorská, výstavná a kultúrno-aktivistická činnosť). Každý aspekt systému fungovania združenia sa odzrkadľuje v spôsobe prístupu k tvorbe výstavy. Základom je prepájanie rôznych pohľadov a nastavení aj iných, prizvaných tvorcov z oblasti vizuálneho umenia metódou pokusu a omylu, keď je primárne podstatný proces s často nepredvídateľným finálnym výstupom v princípe sekundárnym.

Autori vstupujú do dialógu a skúmajú krehké hranice tvorby – (ne)tvorby umenia narúšaním osvojených postupov a ich spochybnovaním. Zo samotnej podstaty kolektívneho prístupu k projektu problematizujú dielo v jeho výslednej podobe – ako definitívny artefakt. Rovnako testujú výstavný formát, do ktorého vstupujú režíjne, usmerňujúco, inscenujúc. Divák je svedkom vzniknutých situácií, ktorých sa stáva súčasťou a svojou prítomnosťou ich legitimizuje.

Alchymistický symbol transformácie je nosným prvkom vstupného objektu výstavy, ktorým je čerpadlo, poháňajúce vodný obeh celým výstavným priestorom v tvare ochodze. Obeh je zabezpečovaný prísunom slnečnej energie, generovanej prostredníctvom solárneho panela, umiestneného autormi na streche budovy Domu umenia. Svojím fyzickým usposobením v priestore naviguje diváka na pohyb prostredím výstavy, ktorému dominuje svetelný gradient prechodu z absolútnej žiary do tmy, usposobenej na vnímanie filmových projekcií v závere výstavnej časti. Divák je ku koncu prehliadky nabádaný zmeniť polohu z vertikálnej do horizontálnej, keď mu je ponúkaná možnosť ľahnúť si, oprostíť sa od kontextu výstavy / inštitúcie / okolitého prostredia a nerušene vnímať tok za sebou premietaných projekcií, vzťahujúcich sa k téme prehliadky. Všadeprítomný hlasový sprievod uvádza návštevníka do predstavy éry budúcnosti, charakterizovanej plnou automatizáciou ľudskej práce, čím načrtáva možný stav „po“, ktorého metaforou je Pangea Proxima ako finálna forma staro-nového usporiadania kontinentov. Autori prepájajú koncepty, čerpajúce z myšlienok ruského kozmizmu a z rôznych súčasných špekulácií o transhumanizme a vývoji ľudstva v budúcnosti.

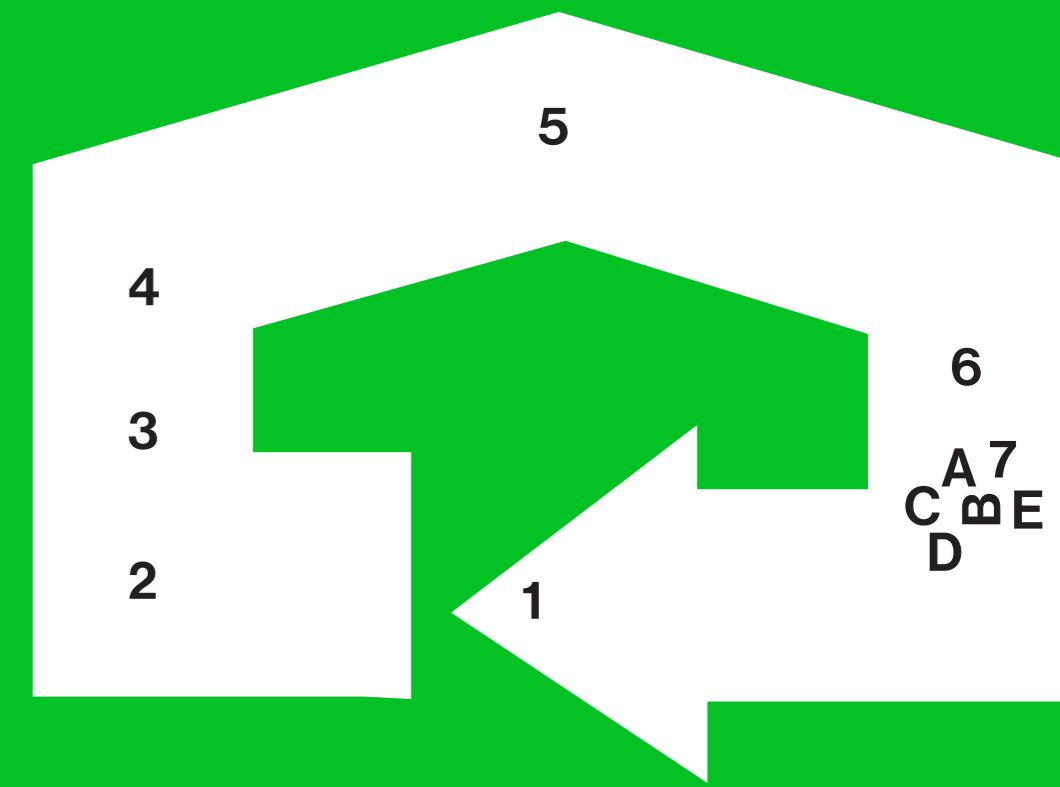
Z databázy textov sú abstrahované pasáže, ktoré v novom usporiadaní tvoria meta-text reagujúci na predstavy autorov o ľudskom zoskupení, založenom na kolektívnej umelej inteligencii ADA. Tá pretvorila spoločnosť v prospech človeka a umožnila ideálny spoločenský stav, v ktorom nie je vyžadovaná práca v zmysle nevyhnutnosti, generovanej kapitalistickým systémom, ale je transformovaná do princípu kreatívneho myslenia / tvorby umenia. Umenie sa stáva absolútnym spoločenským kapitálom. Stáva sa všetkým – nastáva konečná fáza jeho prestúpenia s každodenným životom. ADA opisuje novovzniknutú spoločnosť a to, ako sa musela vymedziť voči jestvujúcim spoločenským problémom súčasnosti. Nové zriadenie nazývajú autori ERA (Earth Recharging Association). Nie v zmysle korporácie, ale spoločnosti – ktorá môže predstavovať obchodnú entitu, ale aj (a najmä) ľudské zoskupenie – systém skupinovej ľudskej existencie a interakcie.

Výstava je utopisticko-futurologickým príbehom, ktorý nadväzuje na súčasný diskurz o problematikách menších, gendrových otázok, telesnosti, smrteľnosti, spoločenského zriadenia, identifikácie, kultúry a celkového usporiadania sveta. Neprináša však odpovede ani riešenia – nastoluje otázky a pripúšťa zlyhania. Kľúčovým momentom sú podmienky, ktoré predurčili transformáciu a emancipáciu človeka na vyššiu formu bytia,

keď sa stroj stáva jeho rovnocennou entitou – začína cítiť. Prostredie výstavy má evokovať ideálny stav, keď je bytosť uvedená do totálnej umeleckej inštalácie, v rámci ktorej sa stáva jej neoddeliteľnou súčasťou: je nabádaná na rozpoloženie, keď nemusí vynakladať žiadnu energiu – na zrasteníu s prostredím, na odovzdaní sa do starostlivosti technológie.

Myšlienky a východiská výstavy v sebe integruje portrét dieťaťa komunikujúci jej vizuálnu identitu. Predstavuje priamočiaru odpoveď na otázku ako bude vyzerat svet vo chvíli, keď prestane jestvovať práca? Is preservation possible? Každý (nielen rodič) by si to prial ...

Lucia Gavulová

- 1 Transformácia solárnej energie Solárny panel, objekt, čerpadlo, hadica, voda
- 2 Identity Bridge Grafický dizajn: Parallel Practice
- 3 Voiceover Text: Kristína Országhová, APART, Postprodukcia: Karaoke Tundra
- 4 Pole Neonové trubice, Architektúra: PLURAL
- 5 ERA(Earth Recharging Association) LCD panely, vizualizácia
- 6 Zóna neaktivity Antidekubitná matrace
- 7 Selekcja kolektívnej pamäte Promítanie: ABCDE

A Nicoline Van Harskamp - PDGN, PDGN' je fiktívne video vykrášľajúce budúcnosť, v ktorej svet už viac nie je riadený národnými vládami alebo globálnymi korporáciami, a ktorý nie je ani utopický ani dystopický. Napriek týmto svetom sa prostredníctvom dobrovoľného samotižda rozvíja medzi ľuďmi nový spojovací jazyk. Scenár pre PDGN bol vytvorený zo skutočne hovorenej angličtiny, ktorá nie je rodným jazykom hovoriacich, počas série piatich workshopov uskutočnených v BAK (basis voor actuele kunst) v Utrechte. Niektoré aspekty jazyka a naratívy boli prevzaté z feministického fiktívneho besiedla, ktorá navrhuje jazykovú zmenu, ako napr. „Women on the Edge of Time“ (1976) od Marge Piercy a „Egyn’s Native Tongue“ (1984) od Suzette Haden. Jazyk scenára bol ďalej rozvíjaný používaním bežných a predpokladaných faktorov jazykovej evolúcie v oblastiach syntaxy, slovné zásoby a fonetiky. Tieto „narúšajúce faktory“ boli konceptualizované s pomocou akademikov v odboroch ako sú kresťská štúdiá, matematika a strojná lingvistika a jazyková akvizícia, ako aj esperantistov, volňočasových jazykových vynálezov a heretikov v hlavných odtokoch.

B Josef Dabernig - Rocket Launch Dvaja malí chlapi sa objavujú s kartónovými hračkami. Ich zážitok mimosezónnych prázdnin v Kempovom hoteli sa mení na traumatické dejá vu z druhej svetovej vojny. Narúšanie veľkého a symetrického májmu a singularným a nacpák – princíp neustále využívaný v diele Josefa Daberniga. Rovnako sa tento princíp vyvíja aj tu, vo filme Zlaté Piesky Rocket Launch, ktorý možno ako celek interpretovať ako alegóriu svetovej (ne)končiacej / bipolarity. Malí a veľké sa stalesenej rodinami (bratrami Dabernigovým synom a dobru) a dvomi malými chlapcami (jedným z nich je Dabernigov vnuk), ktorí sa zdržávajú v zdarnivo opustenom schrántranom hoteli nazvanom Flóra (hraným) eponymickým komplexom v Bratislavskej rekreačnej zóne Zlaté Piesky). V paralelných montážach, ktoré nasledujú, vojna, predovšetkým studená vojna, alebo čo zostalo zo spomienok na ňu, na seba berie memorandne nepreroditeľné podoby. Kým dospeli sa bez slova zapamätali svoje počúvanie v roztrúsennej hotelovej izbe a pripravujú sa na simulovaný raketový štart. Chlapci bezcieľne pobeňujú dokola v rozľahlom parkovom areáli. Prežedení za astronautov (alebo skôr kozmonautov) sa hrajú s podomácky vyrobenými raketami a lietajúcimi objektami. Zatiaľ čo sa toto odohráva, sa pohľad kamery kontinuálne skúma vo natoča smerom k oblohe. K tomu sú pridané paralelné zvuky dvoch jednoduchých piesní katolíckej hip-hopovej skupiny Kaliber 44: jedna priradená dospelym a druhá deťom. Len raz pohľad kamery kombinuje vnútorný aj vonkajší priestor, a tým analogicky detstva hra vonku končí pod veľkým nebesným prúžkom potrubím, dospeli sa strácajú v digitálnej sfére svojej misie vo vonkajšom priestore. Medzitým pokračuje živo hrať elektronická aci-fi zvuková signalizácia. Len dvoch strán prispadávajúcich sa jedna v druhú, no akosi prepjených nabitých do plna.

C András Cséfalvay - New Horizons II New Horizons je sci-fi príbeh točiaci sa okolo nekonečného vedecko-technologického rastu. Imaginatívne rozprávanie o hraniciach nášho planetárneho systému, o vzťahu mysle a možných koncov.

D Marianna Simnett - The Needle and the Larynx V „The Needle and the Larynx“ (2016) sa Simnett hrá s médium svojho tela tak gawiesky, ako by sa človek mohol hrať s jeho online avatarom vzhľadom k efektivnosti a flexibilitě jeho digitálnej prezentácie. Alebo ešte skôr, je to možno tento mentálny stav provizórnosti-ten, ktorý je väčšine z nás už dôverne známy-ktorý ju núti podstupit značný fyzický nátlak. Je to tento vzor dočasného, vďaka ktorému sa svet zdá byť prístupnejší, menej zafaržený. Urobilo nás to slobodnejšími, kedy aj len od akekoľvek akéhýho podrozenia morálneho determinizmu. No v hlavných udalostiach svetovej politiky v niekoľkých uplynulých mesiacoch sme videli, že táto rekalkibrácia nášho chápania dôsledkov, bezpečnosti a spravodlivosti dominanciou sociálnych médií, môže byť krutá. Vo svojich nedávnych prácach vzala Simnett tento stav a aplikovala ho na svoje telo hľadajúc vo svojich performance empatiu, ktorá by mohla byť vzajomne prečinená ňou i divákom.

E Aleš Čermák - The Other Half of the World #Metafyzika krize / Budúcnosť není dostupná pro každého / Distribuce technologií má různý dopad na různá těla. Re-generační nostalgije / Party se prolíná s hospodářskou a sociální nejistotou / Nietzsche napisał, neexistují žádné skutečnosti, jen interpretace, v tom smyslu, že každá verze události je jen další příběh, kde lze li omítnutí jako alternativní pohledy, nebo stanoviska, protože je to všechno relativní a každý má svou vlastní pravdu / Mým úkolem je být tr-chnětí než jakýkoliv sociální člověk / Lidská paměť se proměnila v digitální data / Digitální data do inteligence stroje / Inteligence stroje do praxické trenků / Predikcia trendů do ekonomického plánování / Vypočetní kapitál je postaven na jednotlivcích a kolektivních vzpomínkách / Jediná lidská chyba pripraví stovky ľudí o život / Individualni a kolektivni vzpomínky se stavají zdrojem kognitivního kapitálu, náhradou funkčnosti / Formou disciplíny.

Otvorenie / Opening: 30/3/2017 18–20:00. Výstava potrvá do / Through: 25/6 2017.

Otváracie hodiny / Opening hours: Pon / Mon: 12–19:00 Uto / Tue: zatvorené / closed Str / Wed: 13–20:00 Štv—Ned / Thu—Sun: 12–19:00 Vstup voľný / Free entry

Kunsthalle Bratislava Nám. SNP 12, Bratislava Slovenská republika www.kunsthallebratislava.sk

KHB Kunsthalle Bratislava

MINISTERSTVO KULTURY SLOVENSKEJ REPUBLIKY S finančnou podporou With financial support

SLOVENSKE ELEKTRARNE Partner osvetlenia budovy Building Lighting Partner

